

indgået i en helt anden tid, og det er selvfølgelig rimeligt, at aftalen også her afspejler moderne tid og nye forhold.

Grønland har også haft ønske om at udbygge samarbejdet med USA på andre områder, som kan være til gavn for det grønlandske folk. Det er også et naturligt ønske fra grønlandsk side, at man ønsker at udbygge sine internationale relationer. Derfor er det også glædeligt, at Danmark og Grønland i deres drøftelser er nået så langt, at der kan forelægges et udspil for USA.

Kl. 17.50

Landsstyret har også præsenteret regeringen for nogle ønsker om nogle mere generelle politiske principper om Grønlands inddragelse i udenrigs- og sikkerhedspolitikken. Fra konservativ side har vi ingen principielle indvendinger imod, at dette spørgsmål klargøres, men det er naturligt, at Selvstyrekommissionens arbejde gøres færdigt, før vi tager endelige beslutninger. Der er også her tale om ganske komplicerede juridiske forhold, som skal belyses grundigt.

Som tidligere sagt har vi lagt stor vægt på, at Grønland blev inddraget i processen om missilskjoldet, og det gælder naturligvis også andre udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, der vedrører Grønland.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi fra konservativ side er positive over for USA's henvendelse, men at vi nu og her vil afvente de endelige drøftelser mellem Danmark og Grønland. Vi vil herefter få lejlighed til at drøfte sagen i en ny forespørgselsdebat, har jeg forstået.

Formanden:

Hr. Villy Søvndal som ordfører.

Villy Søvndal (SF):

I dag diskuterer vi verdens mest omfattende, mest bekostelige, mest avancerede fremtidige militærprojekt, nemlig Danmarks og selvfølgelig især Grønlands deltagelse i missilskjoldet.

På mange måder kan man sige, det er en lidt underlig diskussion. Vi diskuterer et projekt, som det også fremgik af høringen sidste onsdag, hvis endelige udformning ingen kender, fordi det endnu ikke er besluttet.

Vi diskuterer et projekt, der er budgetteret og allerede i sin nuværende udformning har kostet hundredvis af milliarder dollar – verdens samlede bistandshjælp over en årrække – og som efter eksperter vurdering også på høringen sandsynligvis ikke kommer til at virke. Men det kan man jo ikke vide med sikkerhed.

Endelig diskuterer vi et projekt, der er rettet mod en trussel, som alle vist erkender ikke eksisterer i dag, idet ingen slyngelstater i dag har missiler, der kan nå Europa eller USA.

Hvorfor er det så så farligt at diskutere et projekt, der har de karakteristika? Fordi enhver sikkerhedspolitisk vurdering har to afgørende omdrejningspunkter. Det ene lyder: Hvad er modpartens kapacitet? Og det andet: Hvad er modpartens hensigter? Eller sagt lidt mere direkte: Ingen er vist i tvivl om, at USA i dag udgør verdens militært set altdominerende supermagt. Derimod er der mange og vel et stigende antal af verdens befolkninger og regeringer, der er betænkelige ved den nuværende amerikanske administrations hensigter.

Hvis nogen er i tvivl, så synes jeg, at det i høj grad blev bekræftet på høringen i onsdags, hvor viceforsvarsminister J. Dyer Crouch blev spurgt, om USA er villig til at lade sig begrænse af et antal aftaler, der sikrer, at de skrækscenarier, som nogle har fremrullet, ikke kan blive til noget. Nej, var det helt entydige svar. USA ønsker ikke nogen form for begrænsninger i form af internationale aftaler.

For mig er det ikke overraskende – og det er jo ikke et antiamerikansk synspunkt – for det svarer jo bare til Bushadministrationens generelle holdning, hvad enten vi diskuterer miljø, straffedomstol, prøvesprængning, FN osv. USA ønsker at gå selv og mener sig stærk nok til at gå selv. Og mener i øvrigt, man med den nuværende administration har en historisk mission i at gå selv. Det er lige præcis det, der gør både den her diskussion så vigtig lige nu, og missilskjoldprojektet så sprængfarligt.

Jeg synes i øvrigt også, det blev tydeligt under streget af den kinesiske repræsentant, og undskyld mig, men det er nu ganske interessant at høre repræsentant efter repræsentant fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti stå og sige, at det her ikke vil få konsekvenser i Kina, mens kineserne siger det modsatte og sagde det modsatte på høringen.

Guoliang Gu sagde, at Kina vil reagere på de foreliggende amerikanske missilskjoldplaner ved at accelerere sit strategiske moderniseringsprogram, udvikle modforholdsregler for at kunne omgå systemet samt øge det samlede omfang af sine atomare styrker. Tydeligere kan det ikke siges.

På den baggrund forekommer også den danske redegørelse, altså ekkoet fra Washington, på en række områder at være direkte misvisende